

23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ΄ αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202).

Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν ια΄.

(τυπικὸν 15ης Αὐγ. §§ 17-19, καὶ προθεωρία §27 & §29).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι - θ.

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ^Θ ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον ^Θ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι ^Δ

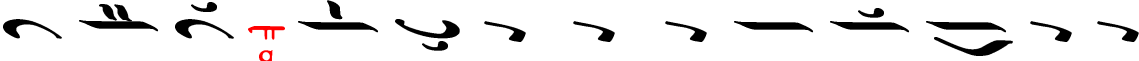
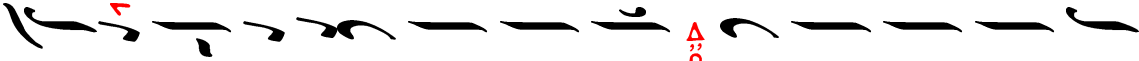
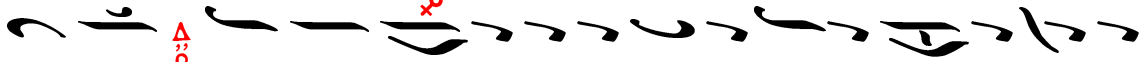

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε ^π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις
 ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
 μων ^π

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

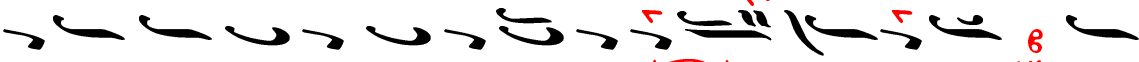
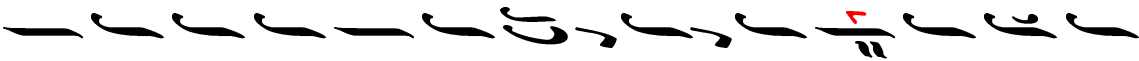
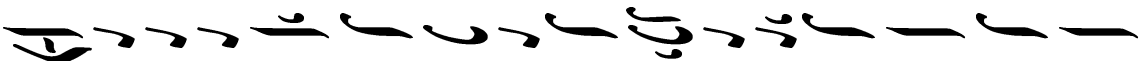

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε

 ο το κε^π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ

 πα α αρχου σα της ζω ης^Δ και ταις πρε σβει αις

 ταις σαις^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

 μω ω ω^π ων^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...
 * * *

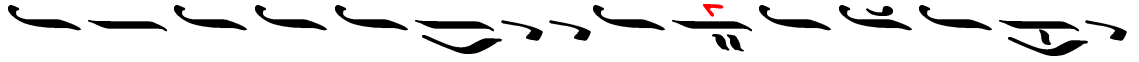
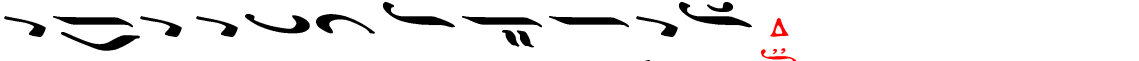
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι - θ

O ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα

 θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα^ε σιν

 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η

 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το

 με γα ε ε ε λε ος^Δ

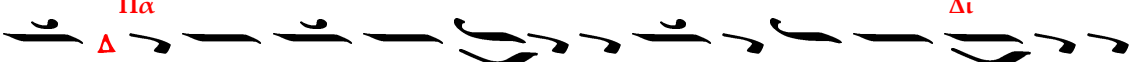
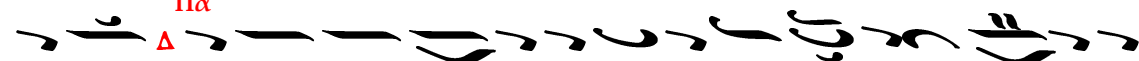

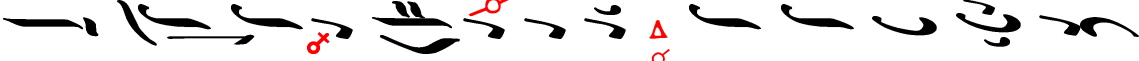

Δόξα.

T αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α^ε

 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α^Δ

 Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

 κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

 τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

A να βο η σο ον Δαυ ιδ τις η πα ρα σα Ε ορ

 τη ην α νυ μνη σα α φη σιν εν τω βι βλι ω των

 ψαλμων ως θυ γα τε ρα θε ο παι δα και Πα ρ θε ε ε

 νον με τε στη σεν αυ την προ στας ε κει ει θεν μο νας

 Χρι στος ο εξ αυ της α νευ σπο ρα ας γεννη θεις και δι

 α του το χαι ρα σι μη τε ε ε ρες και θυ γα τε

 ραι και νυ υμ φαι χρι στε ε βο ω ω σαι χαι αι αι ρε

 η με ε τα στα α α σα προς τα α νω βα

 σι ι λει α

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι

T ον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ

υ υ υ υ σας την πετραν της πι ι στε ως α να
στας πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι
Δόξα.

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο
ροις γυναιξιν αγαλλεται συμφω ω ω ω ω ω νως
κοινην γαρ εορτην συναυτοις εορτα αζομεν
εις δοξαν και τιμην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φιλανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος
Και νυν. Της εορτης.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε - ς

Οπαντιμος χορος των σεπτων Αποστολων
η θροισθη θυμαστως του κη δευσαι εν δοξω
το σωμα σου το ααχραντον Θεο το κεε Παν
υ υμνητε οισ συν υ υμνησαν και των Αγγε
λων τα πληθη την Μετααστασιν την σην σεπτως
ευφημουντες ην πιστει εορτα αζομεν

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ^u₉

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τ^u₉ θα να α
τ^u₉ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ^u₉
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ^u₉

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{v'}₂₂ ω μα θη
τρι αι κιο να τε ^u₉ ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^u₉ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τ^u₉ μνη μα α τος ^u₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θη ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε

πλα γη ο ρω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος⁹

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Aι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον²² προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς

σαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε²² θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α

πο στο λους ει ει πα τε⁹

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θσ ς ς ς σαι²² προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ⁹ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νσ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ

τσ Υι ο ο ο ον τε^{v 22} και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα^{u q} την Α γι αντρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α^{v 22} συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^{u q}

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες^{v 22} ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λυ ι α A λλη λυ ι α A λλη

λυ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α A λλη λυ ι α A λλη

λυ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο

ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἄγγελους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου

της καρδι ασ προς σε Σω τηρ σωσον με ση ε πιλαμψει

E λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα

καθ ε καστηνω ραν ω Χριστε μϑ και δος προ τε λους
τρο πους του με τα νο ει εινοι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μι νι τις
ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εχ θρου α μα
και αν θρω πο κτο ο νϑ

Τ ο ις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ
τον σον δου λον λε ε ο ν τος τρο πον κατ ε μου κι νϑ
δν ται και γα αρ οι εχ θροι οι μϑ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρχι ι α και γε ε ρα

ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη

ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

O ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι

κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μωσ σα λευ ον ται

προσβολαι αι στου Βε λι ι αρ

E ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει

να τω σαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη

ρα βδω τον κληρον αυτου

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και A γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα

σοφία ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις καὶ τοῖς ἀθλοῖς κατα
στεφονταί Μαρτυρεῖται καὶ προφηηταὶ ὁρωσι

Τὸ Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου
ἐν προσταγματίῳ ἐνετείλω καὶ συναγαγήλα
ων κυκλώσει σε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου
ἐν προσταγματίῳ ἐνετείλω καὶ συναγαγήλα
ων κυκλώσει σε

Στίχος β΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου
ἐν προσταγματίῳ ἐνετείλω καὶ συναγαγήλα
ων κυκλώσει σε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον **ε**

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η **ζ'** πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον **Δ**

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἤς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ

μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράφας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθῆς ἔστι ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σ οι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμα

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ι δε γ γ γ γ γ γ γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ γ γ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ^Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι ⁶

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να ⁶

Α πο ζρεψον το προ σω πον σδ α πο των α
μαρ τι ων μδ ^Δ και πα σας τας α νο μι ας μδ ε ξα λει

ψον ⁶

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ ⁶

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ ^Δ και
το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μῃ

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου και πνευματι η γεμο νικωστηριξον

με

Δ ιδαξω ανθρωπους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την

δι και ο συνησθ

Κ υριεταχειλημου ανοιξεις και το

στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Ο τι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρα
σα λημ ^Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καν τω μα τα ⁶

T ο τε α νοι σα σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σα μο οσ χος ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ ⁷ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^{Ζ'}
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην ^{Ζ'} Ταις της Θε ο το ο κη πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μδ

A να στας ο Ι η σουσ α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κδ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ
ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον
ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ
μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ
σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ
ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ οἱ παρόντες δύο κανόνες
τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.**

**Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.**

Ποίημα Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται. **(δίς)**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη, Θεὸν κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Κοίμησιν. **(δίς)**

Τροπάρια.

Δόξα.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφήτιδι, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον, νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, διαβιβάζεται.

Καὶ νῦν.

Ἀξίως ὡς ἔμφυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεία σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῆ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσας, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῆ ἐμφύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Κανὼν δεύτερος.

Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. **(δίς)**

Τροπάρια.

Δόξα.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἄγνη, τὴν ἔξοδον διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν ἐνυπόστατον.

Καὶ νῦν.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντοδυνάμω νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἄνестης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Ε ν τῆ Γεν νη σει σθ ς
συλ ληψις α α σπο ρος

εν τῆ Κοι μη σει σθ ς
μα εν θαυ μα τι δι πλκν συν ε ε δρα με Θε ο

το κε

γνε ευ ου σα πως δε η Μη τρο θε ε ος νε κρο φο ρος
 μυ ρι ζα σα δι ο συν τω Α γγε λω βο ω μεν
 σοι χαι αι ρε η κε χα ρι τω με νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τείχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχ. Ὑπῆρχε Λοῦππος δοῦλος· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους,

Ἐλεύθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λοῦππον φασγάνου ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου, ξίφει τελειωθέντος ἐν ἔτει σπῆ (288).

Στίχ. Τμηθεῖς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,

Λουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων. (†202)

Στίχ. Σπεύδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος·

Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανοὺς πόθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ποθηνοῦ, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†705)

Στίχ. Καλλίνικος μένουσαν ἡδονὴν μένων,
Πρὸς τὴν τελευτὴν οὐκ ἀηδῶς ἦν ἔχων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἦνεγκε τριπλῆ Μαρτύρων δεκάς ξίφος,
Ἔχουσα καὶ σύναθλον ἀπλῆν ὀκτάδα.

Καὶ μνήμη τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων Σεβήρου καὶ Μέμνονος τῶν κεντυριῶνων.

Στίχ. Εἶφει παθῶν Σεβήρος, εὖρεν ἀξίως
Ἔπαθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.
Ἔχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχύ, Μέμνων, χρόνον·
Μένει δέ σε στέφανος εἰς αἰὲ μένων.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Σικελιώτου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει Νεοτάκου τῆς Εὐβοίας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Νικήσας, Νικόλαε, σαρκὸς τὰ πάθη,
Νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ἐπισκόπου Σάρδης.

Στίχ. Ἀντωνήσατο Ἀντώνιος σωφρόνως,
Τὸν παράδεισον, Σάρδεις σοφῶς ποιμένας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Χαραλάμπους τοῦ ἐκ Δαφνῶν Ἡρακλείου καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Παναγίας Καλυβιανῆς ἀσκήσαντος. (†1788)

Στίχ. Χαίρεις νῦν χαρὰν μυστικὴν ἐν ὑψίστοις,
Θρόνῳ παρεστῶς Χαράλαμπε Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σαρμιάν, Καθολικοῦ τῆς Γεωργίας. (Ἡ' αἰ.)

Στίχ. Ἦν ὁ Σαρμιάν ἐνάρετος καθ' ὅλα,
Καὶ εἰκὼν Χριστοῦ, ποιμένας Γεωργίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀπόδοσις τελεῖται τῆς σεβασμίας ἐορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Γεθσημανῆ οὐ παύεται λιτάζειν
Τὴν μεταστᾶσαν Μεσίτριαν τοῦ κόσμου.

*

Ἀνάμνησις τῆς θαυμαστῆς διασώσεως τῶν ἐν Σκιάθῳ πιστῶν, ὅτε κατὰ τὸ ἔτος α᾿αθμδ' (1944) οἱ κατακτηταὶ Γερμανοὶ ἐπεχείρησαν πυρπολήσωσι τὴν νῆσον, ἀλλ' ἡ Παναγία, καὶ δὴ ἐν τῇ ἐορτῇ αὐτῆς, κατέσβεσε θαυμαστῶς τὸ πῦρ.

Στίχ. Δρόσον ἄνωθεν ἡ θεία νεφέλη,
Πέμψασα ἔσωσε πιστῶν ἀγέλην.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου πρεσβεΐαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι
ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν
τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι ςας
εξ αρ χς σης Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων
τω Σω α δοντας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι
δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των
α παν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α
κλι νη α κρα δαντον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α
να παν ο ο με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γ μα τα την σαρκω

σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νσ σθ Χρι στε φεγ
γος ασ τρα πης σθ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι
και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη
δυ να μει σθ δο ξα φι λα ανθρωω πε

ὠδὴ ε΄

Tο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε
των σθ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι
ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα
τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο
γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω
θεις α νε τειλας η η λι ι ος

ὠδὴ ς΄

Aλι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο
σθι ον πυρ της τρι η με ρσ τα φης σθ τι προ
ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α
να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το
ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω

νησ αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ'

τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρωσ

α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε

τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι

κη τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι

φθε γγο με νος μσ σι κοις ορ γα νοις εν με σω

φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε

ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ ο ο γα δρο σι ζσ σαν ο σι ρς δυσ σε

βεις δε κα τα φλε γσ σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν

σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε

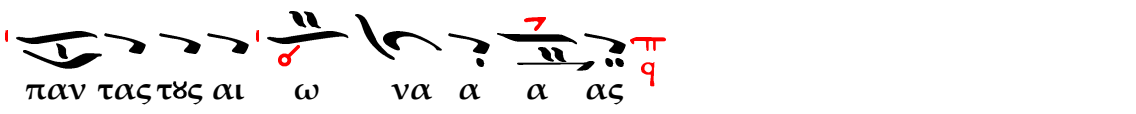
πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο

ραν θα να τσ και ζω ην βλυ στα νσ σαν τοις

μελ πσ σι τον Δη μι ργ γον μονον υ μνσ ρ με

 εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψα μενεις

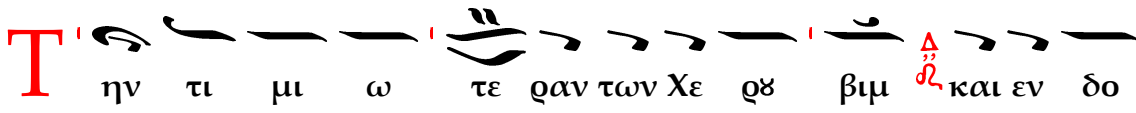
 παν τας τας αι ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

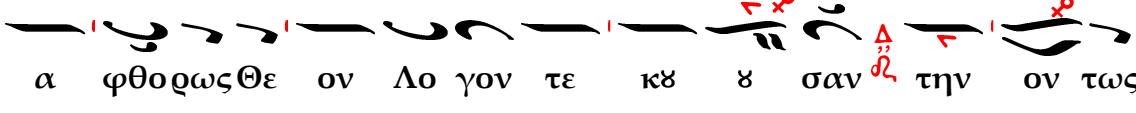
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

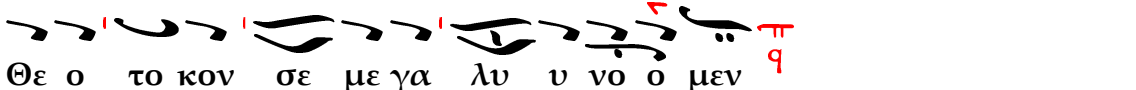
 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

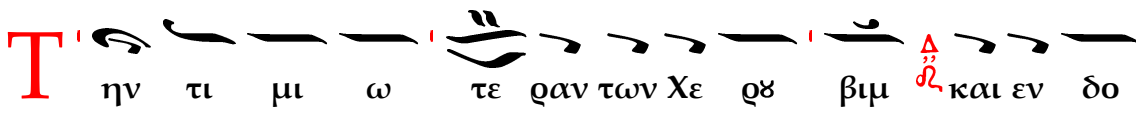

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

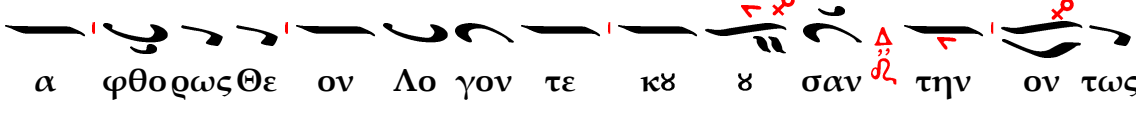
2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

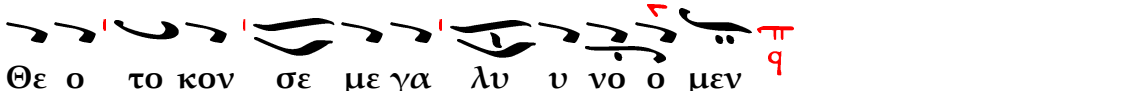
 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

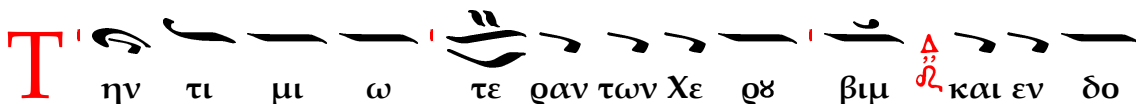

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϛ ϛ σαν ^Δ την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π 9

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

^Δ
^Δ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϛ ϛ σαν ^Δ την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π 9

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

^Δ
^Δ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϛ ϛ σαν ^Δ την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π 9

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

^Δ
^Δ

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσ Θεον Λογον τε κσ 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σεμεγαλυνοομεν

ὠδὴ θ'

Αι γενεαι παασαι αι μακαριζο
με εν σε την μονην Θεοτοκον

Νενικηνται της φυσεως οι οροι εν
σοι Παρθενε Αχρα ντε παρθενευ ει γαρ το
κος και ζωην προμνηστε ευεται θανατος η
μετα τοκον Παρθενος και μετα θανατον
ζωσα σωωζοις αι ει Θεοτοκην κληρονο
μια ανσθ (δίζ)

Αι γενεαι παασαι αι μακαριζο
με εν σε την μονην Θεοτοκον

Εξισταντο Αγγελων αι δυναμεις εν

τη Σι ων σκο πῶ με ναι τον οι κει ον Δε σπο
 την γυ ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο μενον τη
 γαρ α χραν τος τε κῶ ση υι ο πρε πως προ σε φω
 νει δε ευ ρο σε μνη τω Υι ω και Θε ω συνδο ξα
 α σθη η τι

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
 με εν σε την μο νην Θε ο το κον

Σ υ νε στει λε χο ρος των Α πο στο λων το
 Θε ο δο χον σω μα σα με τα δε ρς ο ρων
 τες και φω νη λι γυ ρα α προσ φθε γγο με νοι εις
 ου ρα νι ρς θα λα μῶς προς τον Υι ον εκ φοι
 τω σα σω ω ζοις αι Θε ο το κε την κλη ρο νο
 μι ι α αν σα

Ἦχος Βου

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νῶ
 ο ρων τες ε ε ξε πλητ τον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χδ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα την ι ε

ραν Με τα στα σιν της Θε ο μη η το ο ρος

και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι

σε Θε ο το κε α γνη α ει Παρ θε νε

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ευ τε εν Σι ων τω θει ω και πι ο νι ο

ρει τδ ζω ων τος Θε ο α γαλλι α σω με ε θα

την Θε ο το ο κονεν ο οπ τρι ζο με νοι προς γαρ

την λι αν κρειτ το να και θει ο τε ραν σκη νη

ως Μη τε ε ε ε ρα ταυ την ει εις τα Α γι

α των Α γι ων Χρι ζος με τα τι θη σι

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ευ τε οι πι στοι τω τα φω προ σελ θω μεν της

θε ε ο μη το ρος και πε ρι πτυ ζω με ε θα καρ

δι ασ χει ει λη ομ μα τα με τω πα ει λι κρι νως

προ σα πτον τες και α ρυ σω ω με ε θα ι

α μα α α α των α φθο να α χα ρι σμα τα

εκ πη γης α ε να ς βλυ στα νοντα

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ε χσπαρη μων ω δηντην ε ξο δι ον Μη τερ
 τδ ζων τος Θε ο και τη φω το φο ρω ω σου και θει α
 ε πι σκι ι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει τα
 τρο παι α τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη
 η η η νην α φε σι ιν τοις μελ πσ σι και ψυ
 χων σωτη ρι ανβρα βευ ο σα
 * * *

Καταβασία.

Ἦχος Πα ρ

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
 με εν σε την μο νην Θε ο το κον
N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν
 σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το
 κος και ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα νατος η
 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον
 ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο
 μι ι α αν ο ο ο ο

ἀρχή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι μα
α κα ρι ζο ο με ε εν σε τη ην μο ο
νην Θε ε ο το ο ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της
φυ υ σε ω ως οι ο ο ο ροι οι εν
σοι οι Παρ θε ε νε α α χρααν τε πα α α
αρ θε ε νευ ει ει γααρ το ο ο κος και ζω ω
ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α να α
τος η με ε ε ε τα α το κο ον Παρ θε ε
ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α το ον ζω
σαα σω ω ω ζοι οισ α α α ει Θε ο το
ο ο κε τη η ην κλη ρο νο ο μι ι ι ι
α α α αν σϝ ϝ ϝ ϝ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-Θ

M ε τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε

ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σ ς ε πο ο με νον η ρε

το το ον Δε σπο ο την ς το ς δε τι ι ι ι ι

ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τδ ς τον

ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε

φι ι λε Πε ε τρε

Και τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω

ω ω ω ω ω ω ν συ υν α θροι οι σθεν τε ε

ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα νη τω χω

ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω κη δευ

σα α τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω μα και

συ γι ε και αι Θε ε ε μϝ παρα α λα α

βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα (δίζ)

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι ϑ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ω ν ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ

τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι προ ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται πα σιτοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α Δ δια τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

η μιν Δ δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι Δ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

Δ κα τα το πληθοσ της με γα λω συ νης α αυ του Δ

X αι ρε τε λα οι και α γα λλι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η

μα α α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α το

ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν ο

ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω σε

τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας και

ρε τε λα οι οι οι και αι α γα λλι α α α α

σθε Δ

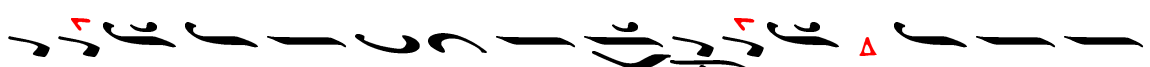

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

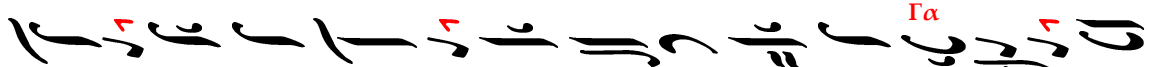

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

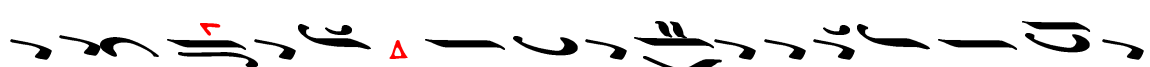

α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να

α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω

ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Καὶ τῆς ἑορτῆς, γ' εἰς δ'.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλονται, καὶ Ἄγγέλων

γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὧδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. Γ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. Ζ´. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβρόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. η´. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Τὴν ζωὴν ἣ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομητορ Θεόνυμφε.

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

A γι ω Πνευ μα α α τι

Τ ^{Πα} η α θα να τω ω σου ^{Νη} Κοι μη η η η η η

η η η σει ^{Πα} Θε ο ο το κε Μη η τηρ τη

ης ζω ω ω ης νε φε ε λαι αι του ου ους α α α

πο ο στο ο ο λους ^{Δι} αι θε ρι ου ους δι η η

η ηρ πα α α α ζον και κο σμι κω ως δι ε
 ε σπα αρ με νους ο μο ο χω ω ω ω ρους πα α
 ρε ε στη η η η σαν τω α χρα αν τω ω ω σου σω
 ω μα α α α τι οι οι και κη δευ σα αν τε
 ε ε ε ε ες σε ε ε ε ε ε ε ε ε πτω ως
 την φω νην του Γα βρι ι ηλ με λω δουν τες
 α α νε ε ε βο ο ο ω ων χαι αι ρε κε ε
 χα α α ρι ι ι τω με ε ε νη Παρ θε νε Μη
 η τηρ α α νυ υμ φε ε ε ευ τε ο Κυ υ ρι ι
 ι ος με ε τα α α α σου μεθ ων ως Γι ον σου
 και Θε ον η μων ι κε ε ε ε τε ε ε ευ
 ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ

σαρκω θε εν τος **Δ** ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται **ε** η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται **ε** ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν **ε** δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι **Δ**

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος **Δι-θ**

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως **Δ** δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α **Δ**
Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν **Δ**
Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερπαν το κρα α του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σϛ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τϛ Θε ου ο Υι

ος τϛ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τϛ κο

ο ο σμϛ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας τϛ κο ο σμϛ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σϛς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σϛ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τϛ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τϛς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον
το ο νο μα α σεις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυριε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σ

Κυριε καταφυγη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μα ρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ
ποι ει ν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκθ

σι ι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος ι σχυ ρος

Δ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην **Δ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος **Δ** Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος **Δ** ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας **Δ**

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν **Δ** α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ χη

γω της ζω η ης η μων **β** κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον **Δ** το νι κος ε δω κεν η μιν

Δ και το με γα ε λε ο ο ος **Δ**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πᾶσιν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσεν τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τι σω σον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἔκφωνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἦ καρδία μου, ὁ Θεός, ἑτοίμη ἦ καρδία μου, ἄσομαι καὶ φαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσμον ου κα τε λι πες Θε ο

το κε με τεστης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ

χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ

τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η ημων'

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσμον ου κα τε λι πες Θε ο

το κε με τεστης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ

χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ

τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η ημων'

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο
το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ
χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ λυ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος θ ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον θ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι Δ

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας Δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης Δ και ταις πρε σβει αις
 ταις σαις Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
 μων π

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πδ Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
 (Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ ἕως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος Δι-θ

Tην εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο
 ο ο ο κον και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ
 πι ι δα τα φος και νε κρω σις εκ ε κρα τη σεν
 ως γαρ ζω ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν
 ο μητραν οι κη σας α ει παρ θε νο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε
 ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η

μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μᾶ τον Κυ ρι ον

και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μᾶ ε πι

τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μᾶ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δὲ λησαν τὰ ἰδου γὰρ ἀποτὸν νύμα κα
ρι σου με πασαιαι γενεαι

Με γὰρ λυνει η ψυχη η μὲ τον Κυριον
και η γαλι α σε το πνευμα μὲ ε πι
τω Θεω ω τω σωτη η ρι ι μὲ

Χ **Ο**τι ε ποιη σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τὰ και το
ε λε ος αυ τὰ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς με ε νοι σαν τον

Με γὰρ λυνει η ψυχη η μὲ τον Κυριον
και η γαλι α σε το πνευμα μὲ ε πι
τω Θεω ω τω σωτη ρι μὲ μ μ μ

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἔχαρισατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ

πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος πλ. δ' Νη ρ

A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ^νδρ A α α α α λλη

λϣ ϣ ϣ ϣ ἰ ἰ ἰ ἰ α ^νδρ A λλη λϣ ϣ ϣ

ϣ ϣ ϣ ϣ ἰ ἰ A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ^νδρ

Χ A να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ

σι ιν σϣ ^βχ συ και η κι βω τος ^χ τϣ α γι α α

σμα το ο ο ος σου ^νδρ

A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ^νδρ A α α α α λλη

λϣ ϣ ϣ ϣ ἰ ἰ ἰ ἰ α ^νδρ A λλη λϣ ϣ ϣ

ϣ ϣ ϣ ϣ ἰ ἰ A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ^νδρ

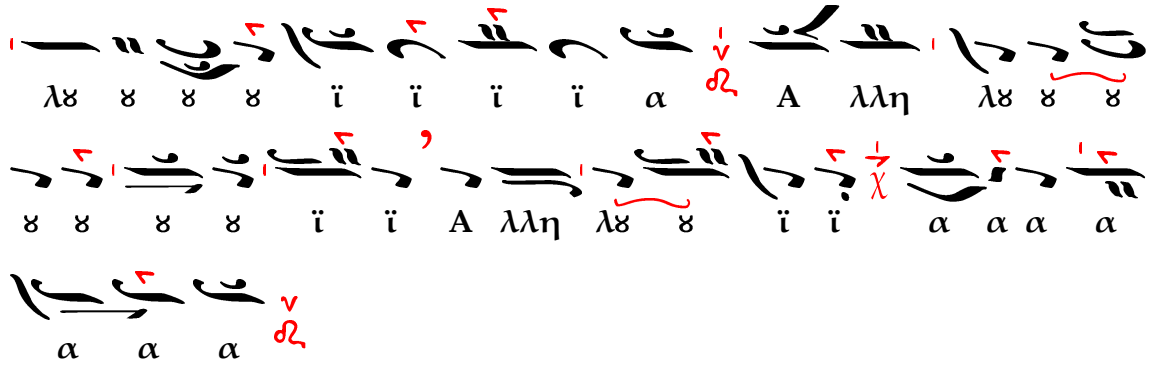
Χ Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν

και ου μη α θε τη σει αυ την ^βχ εκ καρ πϣ της κοι λι

ας σϣ ^χ θη σομαι ε πι ι τϣ θρο ο ο ο νϣ ϣ ϣ

ϣ σϣ ^νδρ

A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ^νδρ A α α α α λλη

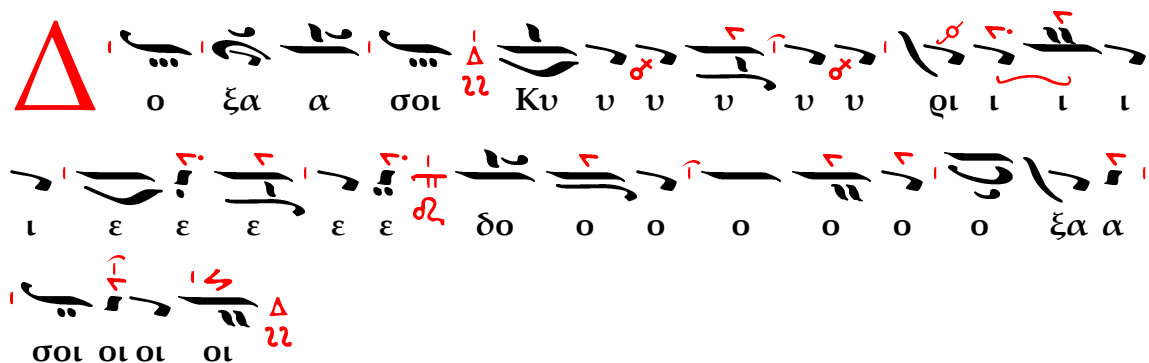
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἐορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰβ' Δι' ϝ

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

ν-Γ'
22

Ο ^{Δι} λι ολι ολι ολι τα α α α χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ χε ρα ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^β ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^β και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω ^Δ Τρι ι α α α α ρα α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'}
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
 ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα
 ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σα
 ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος
 ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
 ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις
Σ ε ε υ μν ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς μεν
 σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με
 θα σα ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος
 η η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βιζ', ΙΑ.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος ♯ Πα ρ

A ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι μα
 α κα ρι ζο ο με ε εν σε τη ην μο ο
 νην Θε ε ο το ο ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της
 φυ υ σε ω ως οι ο ο ροι οι εν

 σοι οι Παρ θε ε νε α α χρααν τε πα α α

 αρ θε ε νευ ει ει γααρ το ο ο κος και ζω ω

 ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α να α

 τος η με ε ε ε τα α το κο ον Παρ θε ε

 ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α το ον ζω

 σαα σω ω ω ζοι οισ α α α ει Θε ο το

 ο ο κε τη η ην κλη ρο νο ο μι ι ι ι

 α α α αν σϛ ϛ ϛ ϛ

Κοινωνικόν εις Θεομητορικὰς Ἐορτάς,
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα Ϟ

Π^{Πα} ο ο τη η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

M η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η χη η η η η χη η η η η
 η η η η η η η ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη
 η η η ρι ι ι ι ι ι πο τη η η η ρι ι ο ον
 σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 λη η η η η η η η η η η η ηη ηη ηη ηη ηη
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η ψο ο ο σω τη ρι ς ς λη η η η η η η
 ψο ο ο μαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και το
 Ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο και το Ο νο ο μα α α α α
 α α Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι
 ι κυ ρι ι ι ι ι ι ς ς ε ε πι κα λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε πι κα α α λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σο ο ο ε πι ι κα λε ε ε ε σο ο

μαι αι αι Α λλη λ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι

α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ϝ ϝ ϝ ϝ

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σ ϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυ ν και ε ως
 τϵ αι ω ω νο ο ος